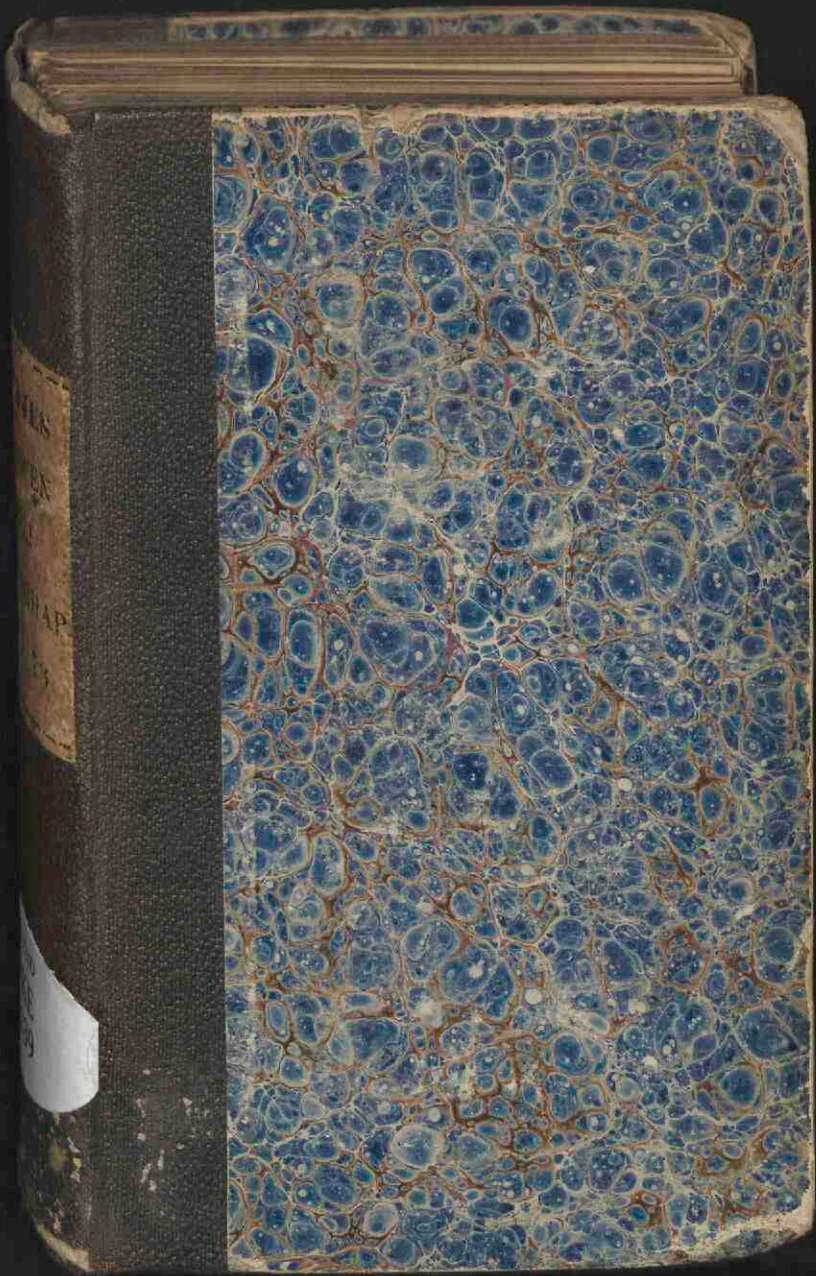
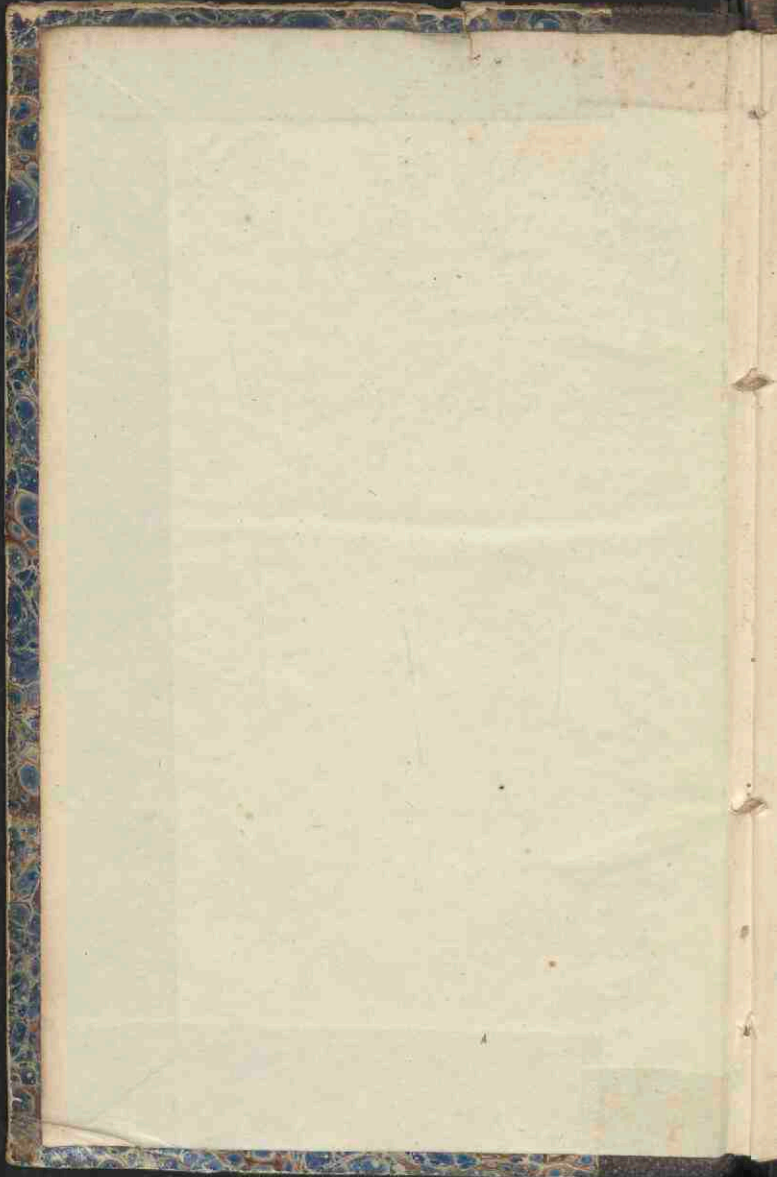

Hadara, een jong Abyssiniër.

<https://hdl.handle.net/1874/356534>

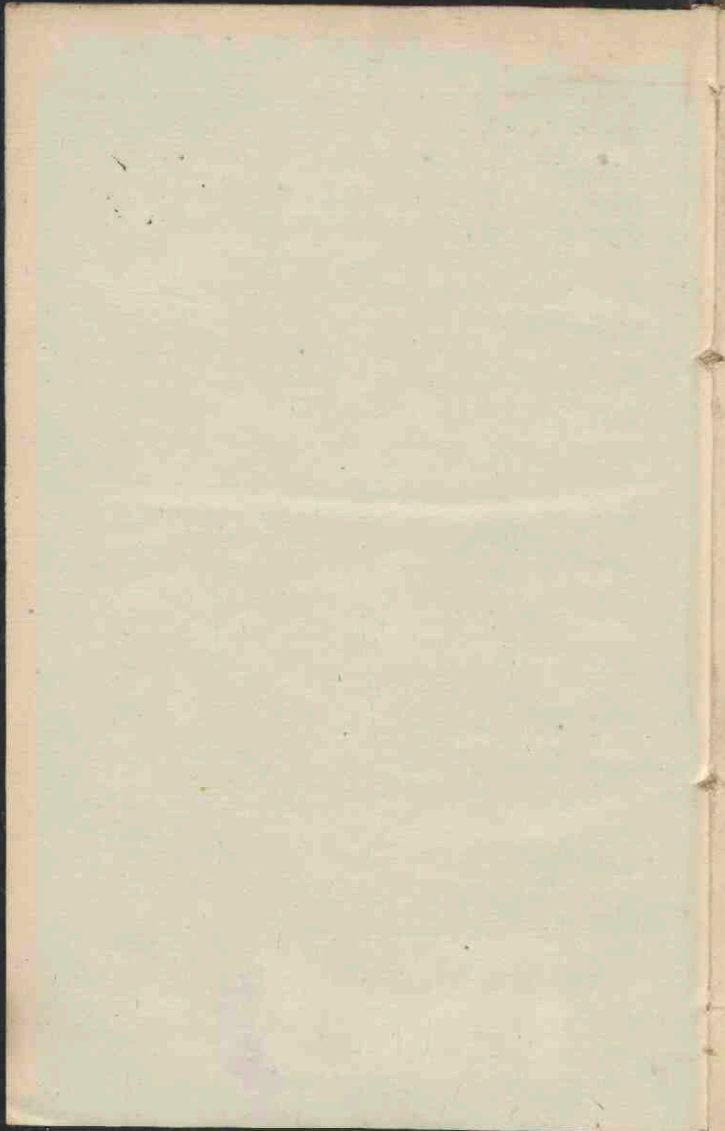

I a 393.

Bibl. Hendri

7119

g. c.

PKE 1339 (1)

Nederlandsch Zendinggenootschap.

HADARA,

I 4
22

een jong Abyssiniër.

De achtlingwaardige Bazelsche zendingen die in *Abyssinie* hebben gearbeid, zijn genoodzaakt geweest dit land te verlaten; want hoewel door den Koning toegelaten en eenigermate beschermd, hebben de priesters zoo lang gewoeld, tot dat zij vrijheid verkregen, de zendingen een langer verblijf te ontzeggen, en deze, na vergeefsche pogingen hiertegen in het werk te hebben gesteld, zijn eindelijk genoodzaakt geworden te vertrekken, in de hoop dat het vonkje, dat zij door hunne dienst hebben mogen verwekken, eenmaal in helderen gloed zal ontbranden.

Onder de genen bij welke hunne prediking ingang vond, was een jongeling, HADARA genaamd. Van dezen koesterden zij niet alleen de beste verwachting, maar hoopten zelfs eenmaal van zijne dienst in dit rijk gebruik te

kunnen maken; waartoe zij hem ter verdere opleiding naar *Duitschland* zonden, waarheen de waardige zendeling GOBAT hem medenam, en in een Instituut nabij *Bazel* ter verdere onderwijzing en opvoeding gaf.

Dan het behaagde den Heer anders, de lieve jongeling werd ziek, en is aldaar overleden. Genoemde Broeder geeft ons een belangrijk verslag van een en ander, dat wij U gaan mededeelen.

Zijn vader was een landbouwer in de gebergten van *Hamarate*, doch een hongersnood deed hem besluiten, van daar te vertrekken, en de toevlugt te nemen, tot zijnen broeder in een klooster te *Walduba*, alwaar hij echter tot de krijgsveldtocht werd geworven, en kort daarna sneuvelde.

HADARA was 12 jaren oud, toen hij met zijne ouders in het klooster kwam en werd daar onder de strengste tucht opgevoed; den geheelen dag niet alleen moest hij werken, maar hem werden ook maar weinige uren nachtrust vergund, den overigen tijd moest hij psalmen en gebeden lezen in de Ethiopische taal, waarvan hij maar weinig verstond. Hij werd echter aan deze strenge tucht gewoon, en begon zelfs daarin iets verdienstelijks te zoeken, hopen de langs dezen weg monnik en ook wel priester te worden.

Door invloed van zijn' oom werd hij naar *Tigris* gezonden, en aldaar ter verdere vorming aan eenen Priester toebetrouwd, die ook met de zendelingen bekend was, en van wien deze goede hope koesterden, doch naderhand bemerkten schandelijk te zijn bedrogen. Hier leerde hij zekeren *giris* kennen, in wiens dienst hij zich verbond, om met hem eene bedevaart naar Jeruzalem te doen, waardoor hij meende vergeving der zonden te zullen ontvangen, van al het door hem bedreven kwaad, dat zijne ziel zeer beangstigde, en tot den hoogsten trap van heiligheid te geraken.

Schandelijk door dezen *giris* bedrogen, werd hij, benevens eenen anderen jongeling, bij gelegenheid dier reize op een hem onbekend eiland aan wal gezet; zoo als naderhand bleek, met oogmerk om hem hier te leveren aan eenen slavenhandelaar, aan wien hij hem had verkocht; gelukkig ontweeken zij dezen aanslag, maar bevonden zich daar in den uitersten nood; alleen hierdoor konden zij gered worden, wanneer zij tot het Mohamedaansche geloof wilden overgaan, zijnde de bewoners van dit eiland Mahomedanen. Zij weigerden dit, hielden vol, en wilden hun geloof niet verloochenen, totdat zij gelegenheid vonden van daar te ontvlugten, en weer naar *Massowah* terug te keeren. Dan, naauwelijks daar aan-

gekomen, ontdekken zij, dat zij door den genoenden GIRGIS tot slaven waren verkocht.

Om dit gevaar te ontwijken, nam men de toevlugt tot den Gouverneur der stad, en het gelukte hen bij diens onder-stadhouder in verzekerde bewaring te blijven, en uit de handen der slavenhandelaars verlost te worden.

Reeds eenigermate met den zendelingsarbeid van broeder GOBAT bekend, besloten zij dien op te zoeken, en van hem een N. T. te vragen, ten einde zich daarmede in de eenzaamheid te begeven.

Geheel afgemat en in lompen gekleed, kwamen zij bij dezen broeder, die hun een N. T. gaf, en hen verder aan hunne overdenkingen overliet, daar hij bemerkte dat zij nog geen vertrouwen hadden in de leer die broeder GOBAT verkondigde.

Ten einde langzamerhand hun vertrouwen te winnen, vertaalde hij de Zendelingsberigten die hij ontving in hunne taal, en de geschiedenissen van de bekeering van heidenen deed hen zien, hoeveel zij nog hadden te overwinnen, daar wel de vooroordeelen weken en zij van menige dwaling overtuigd werden, maar de leer des Evangelies nog niet dien invloed op hun hart maakte, dat zij in ootmoed hunne zonden beleden en minder in hunne opofferingen en oefeningen hun heil zochten.

Bij de toenemende belangstelling in het heil hunner zielen, begonnen zij ook te denken aan hunne nog in blindheid verkeerende landslieden. Als wij, zegt Broeder GÖBAT, hen bepaalden bij de beloften Gods in het N. T. vervat, of verhaalden de bekeering van eenige heidenen, riepen zij weenend uit: » Ach die arme Abyssiërs, » en bragten van tijd tot tijd er eenigen tot mij, ook die welke terbedevaart naar *Jeruzalem* reisden; maar toornig wordende werden zij van deze voor kettters uitgescholden.

Broeder GÖBAT van daar vertrekkende met de Stoomboot naar *Egypte*, besloten zij hem te volgen en kwamen in April 1813 weder bij hem te *Cairo*, alwaar hij beide de jongelingen moest achterlaten onder opzigt van Broeder ISENBERG. Hier ontmoetten zij den man, die hen had verkocht, in de allerarmoedigste omstandigheden. Hij viel voor hen op de knieën, zij vergaven het hem niet alleen, maar kwamen hem ook in zijne armoede te hulp.

Broeder GÖBAT nam hen mede naar het Heilige Land, en dit was hun zeer nuttig. HADARA had hier eerst veel te strijden met zijne vorige vooroordeelen, die hij echter inzonderheid met het lezen van het O. T. dat hij tot dus verre niet kende, eenigermate overwon, zoodat hij met ootmoed, en gevoel van schuld tot den troon der genade terugkeerde. Dit vooral bleek Broeder GÖBAT, toen hij door

Egypte naar *Abyssinië* teruggekeerd, onzen jongeling medenam. Hier nam hij elke gelegenheid waar, om met volle vrijmoedigheid te spreken, over de bijgeloovigheid der Abyssiniërs, de dienst aan MARIA, de engelen en de heilige bewezen, en, bovenal over hunne eigene gregtigheid, die zij bouwden op hunne verdienstelijke werken.

Zoo als wij reeds voorafgemeld hebben, nam Broeder GOBAT hem mede naar *Europa*, aan wien hij op zijne reizen alle mogelijke diensten bewees. Nimmer, zegt Broeder GOBAT, vergeet ik de liefde, die ik en de mijnen van hem genoten.

Met alle zijne vermogens legde zich nu HADARA toe, om vorderingen te maken in kennis, hetwelk hem veel moeite kostte, daar alles hem geheel nieuw was. Hij leerde nu ook meer zichzelf kennen, en stelde het hoogste belang in de prediking des Evangeliums.

Zijne gemoedelijke werkzaamheden echter, hadden bijna eene verkeerde rigting genomen, door eene zwaarmoedigheid, waarin hij verviel en die hem bijna tot wanhoop vervoerde; maar eindelijk keerde hij tot eene ootmoedige schuldbelijdenis terug en vond genade bij Hem, door wiens bloed hij was vrijgekocht. Reeds sedert eenigen tijd was zijne gezondheid verminderd en nu ontdekten zich de beginselen eener ziekte, die in zijnen dood eindigde.

Het meest bekommerde hij zich nu over zijne neiging tot eigen ^{gerechtig}heid en hoogmoed, maar de regtvaardiging door het geloof leerde hij meer en meer kennen ter zijner bemoediging en vertroosting.

In de laatste dagen van zijn leven bepaalde hij zich bij het lezen van het N. T. en toen hij den dood naderde was hem vooral belangrijk het gezegde van PETRUS: » Heer, tot wien zullen wij gaan, gij hebt de woorden des eeuwigen levens!''

Dankbaar erkende hij de Goddelijke leiding, die hem van het bijgeloof had verlost, en uit *Abyssinië* gebragt, onder het opzigt van zulk eenen wijzen en getrouwen zielzorger, dien hij ook zijnen hartelijken dank betuigde voor de liefde aan hem bewezen.

Kort voor zijnen dood vroeg hem de Inspector, of hij nu zijne vrienden op aarde zoude verlaten? Hij antwoordde: » Ja wel, en met den besten leidsman mijnen Zaligmaker JESUS CHRISTUS.'' Zóó stierf hij zacht en zalig en predikte hier dan het Evangelie, dat hij in *Abyssinië* niet had mogen verkondigen.

A 2431395

Gedrukt en te bekomen bij M. WIJT & ZONEN, à 4 Cents,
 bij wie ook uitgegeven wordt :

1. Levensgeschiedenis van Peter Lohbeck, derde druk, naar het Hoogduitsch,	15 Ct.
2. De Welbestede Stuiver, of de Bijbels der arme Negers, tweede druk; naar het Engelsch.	10 "
3. De Wever uit Welsh, vierde druk; naar het Engelsch.	07½ "
4. De kleine bewoner van het Auvergnésche gebergte; naar het Engelsch, derde druk.	10 "
5. Arme Sara; of de Indiaansche Vrouw, tweede druk, naar het Engelsch.	07½ "
6. De Jonge Hutbewoonster, vierde druk; naar het Engelsch.	22½ "
7. Buitengewone Opwekking onder de kinderen in Elberfeld, tweede druk.	05 "
8. De Iersche Boer, naar het Engelsch.	10 "
9. Elizabeth Cunningham; eene ware Geschiedenis, tweede druk.	20 "
10. Geschiedenis van John Robins, de Matroos.	10 "
11. Uitbreiding van de Parabel der vijf wijze en vijf dwaze Maagden.	10 "
12. Het leven van Kolonel Jacob Gardiner.	17½ "
13. De Stroopers Dochter.	10 "
14. De Bode met goede tijding.	15 "
15. Janeje Allan.	15 "
16. Zonderlinge tusschenkomst der Voorzienigheid.	07 "
17. Levensberigt van Amelia Gale.	10 "
18. Sara Hill, de leerling van de Zondagschool.	15 "
19. De Geschiedenis van Mary Smith.	12½ "
20. De Dorps-Predikant.	10 "
21. De Waarheid en uitwerkselen van het Evangelie.	10 "
22. Kracht des Geloofs, bij treffende beproeving.	10 "
23. Herman de Houthakker.	19½ "
24. De laatste uren van John Cowper.	10 "
25. Het einde van den tijd.	10 "
26. Wat God bewaart, is wel bewaard. (tweede druk)	15 "
27. Wie zijt gij? Wat hebt gij te doen? Wat behoort gij te worden?	10 "
28. De Weerhaan van het Kasteel. (tweede druk)	13½ "
29. Eben-Haëzer, in Latakko.	10 "
30. Eonige berigten van Indiansche Bekeerlingen.	10 "
31. De Christen-Feesten, een onderwijs ter vervulling van 's menschen voornaamste behoeften.	05 "
32. Verhaal van twee reizende Predikers.	07½ "
33. De Tijd en de Eeuwigheid.	10 "
34. Kort en heilzaam berigt, aan allen, die begeerte hebben om zalig te worden.	10 "
35. Levensloop van Johan Coenraad Ter Linden.	07½ "
36. Een Beroep op het Hart.	12½ "
37. Trekken uit het leven eens Landmans in den Elsass, uit het Hoogduitsch.	10 "
38. Sterfgevallen van zeven bekeerde Heidenen.	10 "
39. Levensloop van C. L. Töpfer, Evangeliesch Predikant te Peterswalden.	7½ "
40. De Schaapherder van de vlakke van Salisbury.	17½ "
41. Eonige bijzonderheden uit het leven en de werkzaamheden van Dr. Robert Morrison, Zending onder de Chinezzen.	15 "
42. Lydia S... (Een authentiek verhaal).	07½ "
43. Hugo Bouren.	7½ "
44. De Christelijke viering van den Zondag.	05 "
45. Henry Obookiah, inboorting der Sandwichs-Eilanden.	10 "